

Gdańsk 9 maja 2016 r.

Dr hab. med. Tomasz Mazurek prof. nadzw. GUMed
Kierownik Katedry i Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu
Gdański Uniwersytet Medyczny

Ocena
pracy doktorskiej Marzeny Olszewskiej – Karaban pt. "Ocena propriocepcji i sposobu kontroli postawy u pacjentów z zespołem bólowym dolnego odcinka kręgosłupa"

Rozprawa doktorska została przedstawiona mi do oceny w postaci liczącego 97 stronnic opracowanego komputerowego maszynopisu. W tekście pracy umieszczono 20 tabel, 29 rycin oraz 4 załączniki. Praca zawiera 160 pozycji piśmiennictwa rodzimego i obcojęzycznego.

Tematami prac doktorskich są często prace kliniczne i doświadczalne. Natomiast napisanie doktoratu dotyczącego aspektu klinicznego z zastosowaniem teorii dotyczącej istoty choroby jest ciekawym wyjątkiem.

Chciałbym w tym miejscu z prawdziwą przyjemnością stwierdzić, że tematyka badawcza podjęta przez Marzenę Olszewską – Karaban jest nie tylko bardzo aktualna i ciekawa poznawczo ale ma charakter wizjonerski polegający na zbliżeniu się do naukowego udowodnienia hipotezy, że poziom propriocepcji jest niższy w populacji chorych z dyskopatią niż u osób zdrowych.

Marzena Olszewska – Karaban oparła swe badania na podstawie naukowego porównania dwóch grup pacjentów. Grupa badana to 70 osób z zespołem bólowym dolnego odcinka kręgosłupa pochodzących z Poradni Neurochirurgicznej UCK. Do grupy kontrolnej zakwalifikowano 56 osób. Byli to zdrowi ochotnicy, będący studentami lub absolwentami GUMed. W kwalifikacji badanych posłużono się szczegółową oceną włączenia i wykluczenia

Dziekanat Wydziału Nauk o Zdrowiu

Wpł. dnia..... 2016 05. 11

Nr-DNZ/..... 241/2016

osób do badania. Praca ma charakter prospektywnej analizy z użyciem metod statystycznych, przy czym użycie tych metod ma charakter oryginalny.

We wstępnej części pracy w oparciu o starannie dobrane piśmiennictwo doktorantka omawia metodykę badania opierając się na klasyfikacji zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego metodą McKenziego. Opisuje również skalę VAS, kwestionariusz IDI i IPAQ oraz zastosowanie urządzenia Delos Postural System Professional 5.0 służący do badania poziomu wskaźnika kontroli proprioceptywnej.

Celem pracy jest określenie poziomu zróżnicowania wskaźnika kontroli proprioceptywnej u osób z zespołem bólowym kręgosłupa lędźwiowego oraz u osób bez tego zespołu. Szczegółowe cele badania to znalezienie różnic w stosunku do płci, natężenia bólu, poziomu niesprawności oraz w stosunku do aktywności fizycznej.

Zastosowana metodyka badań odpowiada założeniom i celom pracy i nie budzi żadnych zastrzeżeń. Na szczególne uznanie zasługuje determinacja doktorantki w użyciu bardzo pracochłonnych metod badania.

Zastosowane metody statystyczne mieszczą się w standardach pracy naukowej.

W rozdziale dotyczącym wyników dokonano porównania uzyskanych danych w grupach omówionych poprzednio, porównano również zależność wzrokową.

W dyskusji autorka skonfrontowała szeroko swoje wyniki z dostępnym piśmiennictwem. Na szczególne podkreślenie zasługuje rzetelność i ostrożność w interpretacji danych. Cenne jest to, że autorka w ocenie wyników posłużyła się podobnymi opracowaniami i spostrzeżeniami z innych krajów, przy czym w Polsce tego typu praca jest unikatowa. Można uznać, że praca doktorska Marzeny Olszewskiej – Karaban zawiera nie tylko nowatorskie elementy ale w całości jest opracowaniem nowoczesnym wychodzącym naprzeciw oczekiwaniom środowiska rehabilitantów, ortopedów i neurochirurgów. Można oczekiwać, że dzięki takim opracowaniom wzrośnie nasza wiedza dotycząca przyczyny i leczenia bólów okolicy lędźwiowo-krzyżowej.

Wnioski odpowiadają celom pracy

Praca ma charakter bardzo poznawczy i ciekawy, została wykonana z ogromnym nakładem pracy doktorantki. Z obowiązku recenzenta dostrzegam użycie szeregu uogólnień użytych w tekście, które nie mają jednoznacznego charakteru naukowego. Zastosowana idea pracy miesza ze sobą czysto obiektywne wątki z subiektywnymi naukowo, jak chociażby metoda McKenziego. Zdaję sobie sprawę, że wynika to szeregu „tajemnic” dotyczących bólów okolicy lędźwiowo-krzyżowej, jak chociażby brak odniesienia w patologii do dolegliwości.

Pomimo moich starań nie udało mi się znaleźć prawie żadnych uchybień gramatycznych czy interpunkcyjnych.

Oceniając pracę doktorską Marzeny Olszewskiej – Karaban z wielką przyjemnością podkreślam, że autorka podjęła się opracowania niełatwego zagadnienia, z którego wywiązała się w znakomity sposób uzyskując bardzo interesujące wyniki badań. Zwraca uwagę nowatorski charakter pracy, która jest unikatowa w piśmiennictwie a jednocześnie niezwykle potrzebna środowisku nie tylko rehabilitacyjnemu.

Praca napisana jest poprawną polszczyzną. Autorka w bardzo przystępny sposób przedstawia swoją pracę co wynika z wnikliwego a jednocześnie precyzyjnego opisu.

Muszę zaznaczyć, że krytyczne uwagi odnoszące się do tej pracy mają marginalne znaczenie dla jej oceny i w żaden sposób nie dyskwalifikują rozprawy doktorskiej Marzeny Olszewskiej – Karaban, która dowiodła dużej znajomości problemu oraz umiejętności samodzielnego posługiwania się metodami pracy naukowej.

W podsumowaniu stwierdzam, że przedstawiona mi praca stanowi samodzielny dorobek doktorantki, który odpowiada w pełni wymogom stawianym rozprawom na stopień doktora nauk medycznych i odpowiada warunkom określonym w art. 13 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (dz. U. 2003.65.595. z póź. zm). Pozwalam sobie zatem przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Nauk o Zdrowiu z Oddziałem Pielęgniarstwa i Instytutem Medycyny Morskiej i Tropikalnej wniosek o dopuszczenie kandydatki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Ze względu na wybitne walory pracy, jej nowatorski i unikatowy charakter a także dojrzałość warsztatu naukowego w interpretacji własnych wyników i ich konfrontacji z bogatym piśmiennictwem, zwracam się z wnioskiem o wyróżnienie pracy doktorskiej Marzeny Olszewskiej – Karaban.

/Tomasz Mazurek /

